

վրայ: Այս մեր բարեկամին ըսածներուն վրայ տեղ տեղ ծանօթութիւն որ ընենք, միայն անոր համար է որ աւելի բացատրութիւն մը տանք քանի մը հատուածներու որ ինքը համառօտ անցեր է՝ Օրագրոյն որոշած սահմանէն դուրս չեկնելու մտքով:

des Arméniens. Nos remarques sur les assertions de notre respectable collègue n'auront pour objet que de compléter, en les développant, certains passages qu'il a été obligé d'abréger pour ne pas donner à son article une étendue que ne comportaient pas les étroites limites d'un journal.

Ե. ՓԱՐԻՉԵԱՆ ԱՄՍԱԳԻՐ.

1854 ՏԱՐԻՈՅՆ ՎԱՅՃԱՆԵԱՆՆԵՐԸ.

Նոր տարուոյս առաջին ամսոյն մէջ վայելչապէս կրնան յիշատակուիլ այն աշխարհաքարոզ մարդիկն որ անցած տարին սկսած ու շարունակեցին, բայց իրենց անունը տարուէ տարի եւ դարե դար կենդանի բողոքին:

Վեր ի վերոյ նայելով՝ երկու հարիւրի չափ անուն կրնամք ուր 1854ին սկիզբ քիչ շատ պայծառութեամբ կրկնուիին. սակայն անոնց խիստ մեծ մասը նոյն տարուոյն մէջ յափտեանականութեան ովկիանոսն ընկղմելու ատեն շառաւում մը միայն հանեցին ու մարեցան: Մեկքանին միայն անշեշ մնացին՝ իրենց տաղանդին, առաքինութեանը եւ կամ քաջութեանը անմոռաց ըլլալու արժանաւորութեամբ:

Ասոնց մէջէն ուրք հատին կենդանագիրք միայն դնենք հոս՝ ամեն մեկուն վրայ քանի մը տող տեղեկութիւն տալով:

ԼԱԼԱՄԱՆ. — Մեծանուն թիշկ զաղդիացի, Գաղղիոյ Մես քաղաքը ծնած 1790ին: Վարժապետ թշկութեան եղաւ Մոնթիէլիի դպրոցը. այն պաշտօնէն ձգուեցաւ Պուրպուսեանց բազմաթիւութեան վերանորոգութեան ատեն՝ հասարակապետական ըլլալուն համար. Սպանիա հրաւիրուեցաւ ու հոն շատ պատիւ գտաւ. վերջերք բնակութիւնը հաստատուեց էր ի Փարիզ. յուլիսի մէջ զնաց Մարսիլա ու հոն վախճանեցաւ: Հանձարը կարգէ դուրս, բնութիւնը տաք, վարժունքը կոշտ, սիրտը բարի, եւ արմատին մէջ ունեցած ճարտարութեանը համար խօսքերը մէյմէկ պատգամ էին:

ՎԻՔՐՈՆԹԻ. — Անուանի ճարտարապետ խաւացի, որդի մեծանուն հնազանդի. ծնած էր Հոգովմ 1791ին: Իր ճարտարապետական մեծամեծ գործոցը մէջ գլխաւորներն են մեծին Նախիչեանի շէրի-մը, Սուլ, Լորիստն, Սիւշէ գործարարաց եւ ուրիշ երեսնի անձանց շէրիմներ, շատ մը հողակապ պաշտօններ, եւ չորս գեղեցիկ աղբիւրներ Փարիզու մէջ, այսինքն Կալոնի, Մոլիէտի, Լուվուայի եւ Սեն-Սիւլպիսի (Սրբոյն Սուլպիսիոսի) հրապարակին աղբիւրները: Լուվիի շէնքն ալ առաջ տանիլ սկսաւ փառաւորապէս, բայց զեռ չվերցցուած վախճանեցաւ:

ՎԻԼԷԼ. — Հոգակաւոր ոստիկան (մինիսթր) Գաղղիոյ, Թուրուզ քաղաքը ծնած 1783ին: Առաջ նաւամարտիկ զօրաց մէջ մտաւ, յետոյ եղաւ նուիրակ, ետքը 1821ին ոստիկան գանձուց, եւ 100ին

3 շահով եկամուտը հնարեց. յաջորդ տարին ոստիկանաց ատենապետն եղաւ եւ սեպտեմբեր Գաղղիոյ: Միշտ արդարասէր, խելացի, աչքաբաց, համարձակ եւ անյողողող. 1830ին ելած լեղափոխութիւնը առաջուց գուշակեց, ու անկեց ետեւ մինչեւ իր մահը առանձին քաշուած սպրեցաւ:

ՌՈՒՍԷՆ. — Գերանդակ ծովակալ զաղդիացի, Տիմոն քաղաքը ծնած 1781ին, զարմանալի օրինակ իրենց աշխատանքովը առաջ գնացող մարդկանց: Նաուտ սպասեակ (միջօ) ըլլալէն ետեւ, մինչեւ ծովակալ եղաւ, Հնդկաստանի ծովերուն վրայ մեծամեծ քաջութիւններ քրաւ. Կոստանդնուպոլիս Գաղղիոյ ղեկավարութեան վառարարապէս կատարեց իր պաշտօնը. երկու անգամ ոստիկան եղաւ, եւ մնաւ Գաղղիոյ մէջ՝ կաճառորդ ձեռնարանին:

ԱՌՄԱՆ ՊԵՐԹԷՆ. — Այս դարուս առաջին լրագրագետն ըսուելու արժանի եղաւ իր անխնշ, խոհական, ազնուամիտ ու բարեսէր աշխատութեամբը՝ ժուռնալ տէ Տէպա ըսուած հոգակաւոր լրագրոյն խմբագրութեանը մէջ:

ՍԻԼՎԻՈՅ ՓԷՂԻՔՈՅ. — Քաղցրաբարոյ բանաստեղծ, բարեպաշտ փիլիսոփայ, նոր Սոկրատ խաւացի, ծնած էր Փիեմոնթի Սալուցցոյ քաղաքը 1789ին: Մանկութենէն ի վեր բանաստեղծութեան ետեւէ ըլլալով՝ քանի մը բառերական ողբերգութիւն բողոք շատ անուանի: Քաղաքական խեղրոց վրայ օրագրի մը մէջ գրած յօդուածներուն համար կասկածելի ըլլալով՝ Աւստրիոյ տէրութեան հրամանաւ Սիլվիքիի բանտը զրուցեցաւ 1820ին. հոն տասը տարի մնալէն ետեւ դարձաւ Թուրին, իր Բանտարկութեան պատմութիւնը գրեց, եւ ետքը բարեպաշտական ստաքիներեամբ օրերը լմնցուց: — Իր Յաղագս Պարտուց մարդոյ ըսուած գրքոյնը ծանօթ է մերազնեայց՝ աշխարհաբառ բարգմանութենէն:

ԼԱՄԸՆԷԼ. — Մեծանուն ջատագով եւ լետոյ հայնոյից եկեղեցւոյ, պաշտպան իշխանութեան եւ ապա դրօշակիր անիշխանութեան, այս դարուս սակաւագիտ եւ կարգէ դուրս հանձարի տէր մատենագրաց մէկն եղաւ: Ծնած էր 1781ին Սեն-Մարտ քաղաքը:

Պատկերացի վեր կրակոտ եւ սրամիտ, ամենայն ուսմանց մեջ քաջ գտնուեցաւ: Քանանայ ձեռնադրուեցաւ 1817ին, եւ իր առաջին եւ զերազանց գրուածքովը, որ էր « Յաղագս անխտորեան ի հաւատոյս » ըսուածը, բոլոր աշխարհք անուեր տարածուեցաւ: Յետոյ իր համարձակ գրուածոցը պատճառաւ՝ նախ եկեղեցական եւ յետոյ աշխարհական իշխանութիւնէ դատապարտուեցաւ, եւ

Փարիզու աննշան փողոցներէն մեկուն մեջ քաշուած՝ աղքատութեն ապրեցաւ մինչեւ մահը:

ՌՈՒՊԻՆԻ. — Հոգեկաւոր երգիչ խալաքի, ծնած էր 1793ին Խալաքի Պերկամոյ քաղաքին քովի Ռոմանոյ գեղը: Հայրը զինքը ղերձակի քով դրեր է եղբւր. պատուանին առջեւ նստած երգելու

Մեջտեղը՝ Պոմարսունտի հրդեհը, վերջ Լաւման, Վիսթրի, վարը Վիլի, Ռուսեն, ձախ դին Աման Պերրեն, Սիլվիոյ Փելլիքոյ, աջ դին Լամբրեն, Ռուպինի:

ատենը՝ դրան անցնողին մեկը լսեր ու խորհուրդ տուեր է պատանուին որ այնպիսի գեղեցիկ ձայնէն մեծ օգուտ մը քաղէ: Միլանի բեատորինին մեջ մտած ատենը 1812ին, օրը գրեթէ կէս ֆրանք կը վաստակէր եղբւր, քան տարի ետքը՝ մեկ իրիկուան մեջ 500 ֆրանք կառներ, եւ չորս միլիոն ֆրանքի տէր եղաւ: Շատ տարի Փարիզ կենակէն ետեւ, 1842ին Փերրպուրի գնաց, հոն Խալաքան

նոր բեատորնը հաստատեց, ու 1845ին քաշուեցաւ իր պալատը Ռոմանոյ գեղին մեջ, եւ հոն վախճանեցաւ:

Ի ՓԱՐԻԶ, Ի ՏՊԱՐԱՆԻՆ Վ. ՌԷՄԳԷ:

PARIS. — IMPRIMERIE DE W. REMQUET ET Cie, RUE GARANCIÈRE, 5.